

TÜRKÇE KUR'AN-I KERİM Y.NURİ ÖZTÜRK

26 - Suara

1. Tâ, Sîn, Mîm.
2. İşte sana gerçeği apaçık gösteren Kitap'ın ayetleri...
3. Onlar iman etmiyorlar diye kendini üzüntüden tüketir gibisin.
4. Eğer istersek gökten üzerlerine bir mucize indiririz de boyunları onun önünde perişanlıkla eğilip kalır.
5. O Rahman'dan kendilerine söze bürünmüş yeni bir hatırlatma gelmeye dursun, ondan mutlaka yüz çevirirler.
6. Yemin olsun, yalanladılar ama yakında gelecektir onlara alaya alıp durdukları şeyin haberleri.
7. Bakmadılar mı yere, neler fıskırtmışız onda cömert ve bereketli her çiftten.
8. Bunda elbette bir mucize var, fakat onların çoğu mümin değiller.
9. Ve hiç kuşku yok, senin Rabbin gerçekten mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.
10. Rabbinin Mûsa'ya, "Zulüm sergileyenler topluluğuna git" diye seslenişini hatırla.
11. "Firavun'un toplumuna git! Hâlâ sakınmayacaklar mı?"
12. Demişti ki Mûsa: "Rabbim, doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum."
13. "Göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor. Görev emrini Hârun'a gönder."
14. "Hem, benim üzerimde onlar aleyhine işlenmiş bir suç var; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum."
15. "Hayır, olmaz!" dediler. "Ayetlerimizi götürün. Biz sizinleyiz, herşeyi dinlemekteyiz."
16. "Hemen Firavun'a gidin, şöyle deyin: 'Âlemlerin Rabbi'nin resulleriyiz biz.'"
17. "İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder."
18. Firavun dedi: "Biz seni aramızda, bir çocuk olarak koruyup beslemedik mi? Ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin."
19. "Ve sonunda o yaptığını da yaptın. Nankörlerden birisin sen."
20. Mûsa dedi: "Onu yaptığım zaman şaşkınlardandım."
21. "Sizden korkunca aranızdan kaçtım. Daha sonra Rabbim bana hükmetme gücü başışladı ve beni peygamberlerden biri yaptı."
22. "O başıma kaktığın nimet, İsrailoğullarını köle yapmana karşılıktı."
23. Firavun dedi: "Peki, âlemlerin Rabbi kim?"
24. Dedi: "Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi. Eğer iyice anlayıp inanıyorsanız."
25. Firavun, çevresindekilere dedi: "Duyuyor musunuz?"
26. Mûsa dedi: "O hem sizin Rabbinizdir hem de önceki atalarınızın Rabbidir."
27. Firavun dedi: "Şu size gönderilmiş bulunan resulünüz gerçekten tam bir deli."
28. Mûsa dedi: "Eğer aklınızı işletirseniz O, doğunun, batının ve bunlar arasındakilerin de Rabbidir."

29. Dedi: "Benden başka ilah edinirsen, yemin olsun seni zıندانlıklar arasına atarım."
30. Mûsa dedi: "Ya sana gerçeği gösteren birşey getirmişsem!"
31. Dedi: "Hadi getir onu ortaya, eğer doğru sözlülerden isen!"
32. O da esasını attı. Bir de ne görsünler, asa korkunç bir ejderha oluvermiş.
33. Elini çıkardı, o da anında seyredenler önünde bembeyaz kesildi.
34. Firavun, çevresindeki kodamanlar konseyine şöyle dedi: "Bu adam gerçekten bilgin bir büyücü;
35. Büyüsüyle sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne diyorsunuz?"
36. Dediler: "Onu kardeşiyle birlikte alıkoy ve kentlere toplayıcılar gönder,
37. Ki, tüm bilgili büyücüleri huzuruna getirsinler."
38. Nihayet büyücüler belirlenen bir günün, belirlenen bir vaktinde bir araya getirildi.
39. Halka da: "Siz de toplanır mısınız?" denildi.
40. "Sanıyoruz ki, büyücülere uyacağız, eğer galip gelirlirse."
41. Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a dediler ki: "Eğer biz galip gelirsek bize gerçekten ödül var, değil mi?"
42. "Evet, dedi, siz o zaman benim yakınlarımdan olacaksınız."
43. Mûsa onlara dedi ki: "Atacağınız şeyi atın!"
44. Bunun üzerine onlar, iplerini ve değneklerini ortaya attılar ve dediler: "Firavun'un onur ve yüceliği aşkına biz, evet biz galip geleceğiz."
45. Mûsa da esasını attı. Bir de ne görsünler, o onların hüner olarak ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor.
46. Bunun üzerine büyücüler, secdelere kapandılar.
47. Dediler: "İnandık âlemlerin Rabbi'ne."
48. "Mûsa'nın ve Hârûn'un Rabbine."
49. Firavun haykırdı: "Ben size izin vermeden ona inandınız ha! Anlaşıldı, o sizin hepinize sihribazlığı öğreten büyüğünüz. Yakında bileceksiniz. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlamasına keseceğim ve yemin olsun sizi toptan asacağım."
50. Dediler: "Zararı yok, biz nasıl olsa Rabbimize döneceğiz,
51. Ümidimiz odur ki, Rabbimiz hatalarımızı bağışlar çünkü biz ilk inananlar olduk."
52. Mûsa'ya şunu vahyettik: Kullarımı geceleyin yola çıkar. Mutlaka peşinize takılacaklar.
53. Bunun üzerine Firavun, kentlere toplayıcılar gönderdi:
54. "Kuşkusuz bunlar, küçücük bir topluluktur."
55. "Fakat bize gerçekten öfke püskürüyorlar."
56. "Biz ise dikkatli davranan koca bir kitleyiz."
57. Bunun üzerine biz onları bahçelerinden, pınarlarından çıkardık.
58. Hazinelelerinden, mutlu-kutlu yerlerinden ettik.
59. Böylece oralara İsrailoğullarını vâris kıldık.
60. Firavun ve adamları, gün doğarken onları izlemeye başladılar.

61. İki topluluk birbirini görecek hale gelince, Mûsa'nın adamları seslendi: "İşte şimdi yakalandık!"
62. Mûsa dedi: "Hayır, asla! Rabbim benimledir, bana kılavuzluk edecektir."
63. Bunun üzerine Mûsa'ya, "Asanla denize vur!" diye vahyettik. Deniz hemen yarıldı, her dalga kümesi kocaman bir dağ gibi oldu.
64. Ötekileri de oraya yaklaştırdık.
65. Mûsa'yı ve beraberindekileri toptan kurtardık.
66. Sonra ötekileri boğduk.
67. Bunda elbette bir ibret vardır ama onların çoğu inanmış kimseler değildi.
68. Ve şüphesiz, senin Rabbindir O mutlak Azîz, mutlak Rahîm.
69. İbrahim'in haberini de oku onlara.
70. Hani babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Siz neye ibadet ediyorsunuz?"
71. Dediler: "Birtakım putlara tapıyoruz. Onların önünde toplanıp tapınmaya devam edeceğiz."
72. Dedi: "Yalvarıp yakardığınızda sizi duyuyorlar mı?"
73. "Size yarar sağlıyor yahut zarar veriyorlar mı?"
74. Dediler: "Hayır! Ancak atalarımızı böyle yapar halde bulduk."
75. Dedi: "Gördünüz mü neye ibadet ediyormuşsunuz!"
76. "Siz ve o eski atalarınız!"
77. "Şüphesiz onlar benim düşmanım. Ama âlemlerin Rabbi dostum."
78. "O yarattı beni, O yol gösteriyor bana."
79. "O'dur beni doyuran, suvaran."
80. "Hastalandığımda O'dur bana şifa ulaştıran."
81. "Beni öldürecek, sonra diriltecek O'dur."
82. "Din gününde hatalarımı affetmesini umup durduğum da O'dur."
83. "Rabbim, bana hükmetme gücü/hikmet başışla, beni hak ve barış seven iyiler arasına kat!"
84. "Sonradan gelecekler arasında benimle ilgili doğru/isabetli bir dil oluşturun."
85. "Beni, nimetlerle dolu cennetin mirasçılarından kıl."
86. "Babamı da affet. Çünkü o, sapmışlardandır."
87. "Herkesin diriltileceği gün beni utandırma."
88. "Bir gündür ki o, ne mal fayda verir ne oğullar."
89. "Yalnız temiz bir kalple Allah'a varan kurtulur."
90. Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.
91. Cehennem de şımarıp azanların karşısına getirilir.
92. Denir ki onlara: "O ibadet ettikleriniz nerede?"
93. "Allah'ın dışındakiler, size yardım ediyorlar mı? Peki, kendilerine yardımları dokunuyor mu?"

94. Ardından onlar ve öteki azgınlar cehennemine içine tıklılmıştır.
95. İblis orduları toplu haldedir.
96. Onun içinde birbiriyle çekişirlerken şöyle derler:
97. "Vallahi, biz açık bir sapıklığın ta içindeymişiz."
98. "Çünkü sizi âlemlerin Rabbi'yle aynı düzeyde tutuyorduk."
99. "Bizi saptıran, o suçlulardan başkası değildi."
100. "Artık ne şefaathilerimiz var,
101. Ne sıcak-samimi bir dostumuz."
102. "Keşke bir dönüşümüz daha olsaydı da müminlerden olabilseydik."
103. Kuşkusuz, bütün bunlarda mutlaka bir ibret vardır. Ama onların çoğu müminler değil.
104. Ve kuşkusuz senin Rabbindir o mutlak Azîz, mutlak Rahîm.
105. Nûh kavmi de hak elçileri yalanladı.
106. Kardeşleri Nûh onlara şöyle demişti: "Siz hiç sakınmıyor musunuz/"
107. "Ben sizin için gelmiş, güvenilir bir resulüm."
108. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
109. "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm sadece âlemlerin Rabbi'ndedir.
110. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
111. Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor."
112. Nûh dedi: "Onların yaptıklarına ilişkin bir ilmim yok."
113. "Onların hesabı Rabbinden başkasına ait değildir. Bir düşünebilseniz!"
114. "Ben iman etmiş insanları kovamam."
115. "Ben sadece açık bir biçimde uyarmaktayım."
116. Dediler: "Ey Nûh! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi taşlanarlardan olacaksın."
117. Nûh şöyle yakardı: "Rabbim, toplumum beni yalanladı."
118. "Artık benimle onlar arasını iyice aç; beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."
119. Bunun üzerine biz, onu da beraberindekileri de o yüklü gemide kurtardık.
120. Sonra dışta kalanları boşduk.
121. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu müminler değildi
122. Kuşkusuz, senin Rabbindir o mutlak Azîz, mutlak Rahîm.
123. Âd da peygamberleri yalanladı.
124. Kardeşleri Hûd onlara: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?" demişti.
125. "Ben sizin için, güvenilir bir resulüm."
126. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."

127. "Ben sizden bu iş için bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm âlemlerin Rabbi'ndendir."
128. "Her yüksek tepeye/yola şaşılacak bir bina kurarak/bir işaret dikerek mi eğleniyorsunuz!"
129. "Sanayi üreten yerler edinerek sonsuzlaşmak ümidine mi düşüyorsunuz?"
130. "Yakaladığınız vakit zorbaca yakalıyorsunuz?"
131. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
132. "O bildiğiniz nimetleri önünüze yayandan korkun."
133. "Size bir yığın nimet lütfetti: Davarlar, oğullar,
134. Bahçeler, pınarlar."
135. "Büyük bir günün azabı üstünüzedir diye korkuyorum."
136. Dediler: "Sen ha öğüt vermişsin ha öğüt verenlerden olmamışsın. Bizim için fark etmez."
137. "Bu, öncekilerin uydurmalarından başka şey değil."
138. "Biz azaba uğratılacak değiliz."
139. Onu bu şekilde yalanladılar, biz de onları helâk ettik. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu müminlerden değildi.
140. Kuşkusuz, senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.
141. Semûd da peygamberleri yalanladı.
142. Kardeşleri Sâlih onlara demişti ki: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?"
143. "Ben sizin için emin bir resulüm."
144. "Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin."
145. "Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbi'ndendir."
146. "Siz burada güven içinde bırakılacak mısınız?"
147. "Bahçelerde, pınarlarda."
148. "Ekinler, salkımları sarkmış hurmalıklar içinde."
149. "Keyif içinde, dağlardan evler yontuyorsunuz."
150. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
151. "Savurganlık edenlerin/haddi aşanların buyruğuna uymayın."
152. "Onlar yeryüzünde bozgun çıkarırlar, barış için çalışmazlar."
153. Dediler: "Sen, adamakıllı büyülenmişsin."
154. "Sen de bizim gibi bir insansın. Eğer doğru sözlülerden isen, hadi bir mucize getir."
155. Dedi: "Şu bir dişi devedir. Onun su içme hakkı var. Belli bir günde su içme hakkı da sizin."
156. "Ona kötülükle ilişmeyin. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."
157. Onu yere yatırıp kestiler. Sonra da pişman oldular.
158. Sonunda azap onları yakaladı. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu inanan kişiler değildi.
159. Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.

160. Lût kavmi de hak elçilerini yalanladı.
161. Kardeşler Lût onlara şöyle demişti: "Hâlâ sakınmıyor musunuz?"
162. "Ben size gelen emin bir elçiyim."
163. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
164. "Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbi'ndendir."
165. "Âlemlerin içinden erkeklere gidiyor da,
166. Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor musunuz? Doğrusu siz haddi aşmış bir kavimsiniz."
167. Dediler: "Eğer bu tavrını sona erdirmezsen, ey Lût, yemin olsun bu topraktan sürülenlerden olacaksın."
168. Lût dedi: "Ben sizin şu yaptığınıza öfkelenenlerdenim."
169. "Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından koru."
170. Bunun üzerine biz onu ve ailesini toplu halde kurtardık.
171. Ancak geridekiler arasında bir kocakarı kaldı.
172. Sonra ötekileri mahvedip batırdık.
173. Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Ne de kötüyümüş uyarılanların yağmuru!
174. Elbette bunda bir ayet var ama onların çoğu müminler değildi.
175. Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm...
176. Eyke halkı da elçileri yalanladı.
177. Şuayb onlara demişti ki: "Hâlâ sakınmıyor musunuz?"
178. "Kuşkusuz, ben sizin için güvenilir bir resulüm."
179. "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin."
180. "Ben bu iş için sizden herhangi bir ödül de istemiyorum; benim ödülüm âlemlerin Rabbi'nden başkasında değil."
181. "Ölçüyü tam yapın; şunun-bunun hakkını çarpanlardan olmayın;
182. "Doğru-düzgün terazi ile tartın."
183. "Halkın eşyasını, değerlerini düşürerek almayın. Yeryüzünde, bozguncular olarak fesat çıkarmayın!"
184. "Sizi ve önceki nesilleri yaratandan sakının!"
185. Dediler: "Sen fena halde büyülenmişsin."
186. "Sen bizim gibi bir insandan başka şey değilsin. Biz senin yalancılardan olduğunu düşünüyoruz."
187. "Eğer doğru sözlülerdensen, hadi üzerimize gökten parçalar düşür!"
188. Şuayb dedi: "Yapmakta olduğunuzu Rabbim daha iyi bilir."
189. Onu yalanladılar; bunun üzerine o gölgelik gününün azabı onları yakalayiverdi. O, gerçekten büyük bir günün azabıydı.
190. Bunda elbette bir ibret var ama onların çoğu inanan kişiler değildi.
191. Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.
192. Kesin olan şu ki, o âlemlerin Rabbi'nden indirilmiştir.

193. O güvenilir Rûh indirdi onu,
194. Senin kalbine ki, uyarıcılardan olasın.
195. Açık-seçik Arapça bir dille indirdi.
196. O, elbette ki öncekilerin kitaplarında da var.
197. Beniisrail bilginlerinin de onu bilmesi bunlar için bir belirti/kanıt değil mi?
198. Biz onu Arapça konuşmayanlardan birine indirseydik de,
199. O onu onlara okusaydı, yine de ona inanmayacaklardı.
200. Biz onu suçluların kalplerine işte böyle yolladık.
201. Acıklı azabı görünceye değin ona inanmazlar.
202. O azap onlara ansızın gelecek, farkında bile olmayacaklar.
203. O zaman şöyle derler: "Acaba bize süre verilir mi?"
204. Bizim azabımızı acele mi istiyorlar?
205. Görmedin mi ki, biz onları yıllarca nimetlendirsek de,
206. Sonra, tehdit edildikleri şey kendilerine ulaşsa,
207. O yararlandıkları nimetler onların hiçbir işine yaramaz.
208. Biz, uyarıcıları olmayan hiçbir kenti/uygarlığı helâk etmemişizdir.
209. Uyarı/hatırlatma olacak! Biz zalimler değiliz.
210. Onu şeytanlar indirmedir.
211. Onlara yaraşmaz, zaten güçleri de yetmez.
212. Çünkü onlar, dinleyişten azledilmişlerdir.
213. O halde, Allah'ın yanında bir başka ilaha daha yalvarma/davet etme. Yoksa azaba uğratılanlardan olursun.
214. En yakın akraba ve hısımlarını uyar.
215. Müminlerin sana uyanlarına kanadını indir.
216. Eğer sana isyan ederlerse şöyle de: "Ben, sizin yapmakta olduklarınızdan uzağım."
217. O Azîz, o Rahîm olana güvenip dayan.
218. O ki görüyor seni kıyam ettiğin zaman.
219. Görüyor nasıldır secde edenler içinde dolaşman.
220. Kuşkusuz, O'dur iyice bilen, iyice duyan.
221. Haber vereyim mi size şeytanların kime iner olduğundan?
222. Her bir döneğ/iftiracı günahkâr üzerine iner onlar.
223. Kulak kabartırlar ama çoğu yalancılardır onların.
224. Şairlere gelince, onlara da çapkınlar-sapkınlar uyar.
225. Görmez misin onları ki, her vadide tutkun-şaşkın dolaşırlar.

226. Ve onlar, yapmayacakları şeyleri söyleyip dururlar.

227. İman edip barışa/hayra yönelik işler yapanlar, Allah'ı çok ananlar ve zulme uğratıldıktan sonra başarıya ulaşanlar böyle değillerdir. Zulmedenler, hangi devrime uğrayıp baş aşağı döneceklerini yakında bilecekler.